

РЕШЕНИЕ

№ 7273

гр. София, 04.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 17.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11408** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145- чл. 178 АПК във връзка с чл. 38, ал.4 от Закона за правната помощ (ЗПП).
Образувано е по жалба на О. Г. С. срещу Решение №252 по Протокол №6/30.09.2024г. на Национално бюро за правна помощ, с което е отказано възстановяване на срока по предоставени 2 броя отчети №10943/2024г. и №10944/2024г. за реализирана от жалбоподателя, в качеството му на адвокат от Софийска адвокатска колегия, вписан в Регистъра за правна помощ, такава в пълен обем, и е отказано плащане по същите на основание чл.37, ал.2 ЗПП. Жалбоподателят сочи, че отчетите са предоставени за плащане пред НБПП извън срока по чл.38, ал.4, изр. първо ЗПП, с оглед откриването и изострянето на тежко онкологично заболяване на неговия баща, налагащо провеждане на прегледи, изследвания и лечение, както и придружаване и домашни грижи със съответното емоционално и психическо натоварване. Иска се оспореното решение да бъде отменено.
Жалбоподателят О. Г. С., р.пр., не се явява в съд.з., не изпраща представител и не ангажира становище по делото.

Ответникът –Националното бюро за правна помощ, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М., оспорва жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Безспорно е по делото, че жалбоподателя упражнява адвокатска професия и е вписан в

Националният регистър за правна помощ под №6436.

На 29.04.2024г. жалбоподателят е представил в НБПП Отчет №10943/2024г., крайният срок за подаване на който е бил до 07.04.2024г., и Отчет №1094/2024г., крайният срок за подаване на който е бил до 21.09.2023г., с които е отчел обема на оказана от него правна помощ.

Адвокатският съвет е извършил проверка на представените отчети и в изготвени на 29.04.2024г. Становища е определил адвокатско възнаграждение в размер съответно на 310лв. и 180лв. Приел е и че адвокатът е посочил основателни причини, довели до забавянето на подаването на отчетата след 1-годишния срок.

С писмо изх.№24-2902-1370/26.07.2024г. на председателя на НБПП двата отчета са върнати с отказ за плащане на основание чл.38, ал.4 от ЗПП, поради изтекъл едногодишен срок.

С искане рег.№24-202-1370/02.08.2024г. до НБПП, адв.О. С. е поискал на основание чл.38, ал.4, изр.второ ЗПП да бъде възстановен срокът за отчитане на предоставената от него правна помощ съгласно отчети №10943/2024г. и №10944/2024г., по които с писмо изх.№24-2902-1370/26.07.2024г. на НБПП е отказано плащане на основание чл.38, ал.4 ЗПП, тъй като пропускането му се дължи на обстоятелства, които не е могъл да предвиди и за чието настъпване не носи отговорност - откриване и изостряне на тежко онкологично заболяване на неговия баща, налагащо както провеждане на прегледи, изследвания и лечение, така и придружаване и домашни грижи със съответното емоционално и психическо натоварване.

Представени са Епикризи за 06-10.04.2023г., 05-07.05.2023г., 08.11.2023г. и 15-25.12.2023г., документи за медицински изследвания на 06.06.2023г., 11.09.2023г. за Г. О. С., видно от които в периода април-декември бащата на жалбоподателят е бил диагностициран с онкологично заболяване във връзка, с което му е проведено лечение. Последният медицински документ е от 11.01.2024г.- амбулаторен лист и касае преглед с оглед скорошно явяване пред ТОЛЕК за подновяване на свидетелството му за управление на МПС.

С оспореното Решение №252 по Протокол №6/30.09.2024г. на Национално бюро за правна помощ е отказано възстановяване на срока по предоставени 2 броя отчети №10943/2024г. и №10944/2024г. за реализирана от О. Г. С., в качеството му на адвокат от Софийска адвокатска колегия, вписан в Регистъра за правна помощ, такава в пълен обем, и е отказано плащане по същите на основание чл.37, ал.2 ЗПП. Решението е изпратено на жалбоподателя с писмо изх.№24-202-1370/23.10.2024г., а жалбата срещу него е постъпила в АССГ на 07.11.2024г.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което има правен интерес от оспорването. По съществуването на жалбата, като извърши длъжимата на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразност на акта, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл. 146 АПК, съдът приема следното:

Редът и условията за предоставяне на правна помощ са регламентирани в ЗПП и в Наредбата за заплащането на правната помощ (НЗПП).

Възможността за възстановяване на изтекъл срок по чл. 38, ал. 4, изр. 2 ЗПП е предвидена в изречение второ на същата разпоредба и не е обвързана със срок. В този текст е предвидено, че това искане се разглежда на заседание на НБПП. Сезирано с

такова искане, НБПП се е произнесло с оспореното в настоящото производство решение. Това решение, с което се отказва възстановяване на срока по чл.38, ал.4 ЗПП, е прието от компетентен орган в кръга на предоставените му с разпоредбата на чл. 38, ал. 4, изр. 2 ЗПП правомощия. Тъй като се касае до колективен орган, за да е валидно взетото от него решението, заседанието следва да бъде проведено при участие на необходимия брой членове и същото следва да бъде подкрепено от повече от половината от тях. В случая числения състав на НБПП съгласно чл. 11, ал. 1 ЗПП е петима членове. На проведеното заседание, при гласуване на оспореното решение, са присъствали трима от тях, което означава, че при вземането на това решение е бил налице необходимия кворум. Решението е прието единодушно, което означава, че същото е взето при необходимото мнозинство. До този извод се стига предвид разпоредбата на чл. 9, ал. 2 ЗПП, според който текстът на решенията на НБПП се приемат с обикновено мнозинство от общия брой на членовете му. Съгласно разпоредбата на чл.8, т.11 от ЗПП, в правомощията на НБПП е и да приеме решение за отказ за заплащане на правна помощ.

Съдът намира, че при приемане на процесното решение е спазена формата на акта предвидена в чл. 59, ал. 2 от АПК. Решението съдържа наименование на органа, който го издава, наименование на акта, индивидуализация на адресата на акта, правни основания за приемането му и разпоредителна част. Същото е протоколирано по предвидения от закона ред за провеждане на заседания и вземане на решения. От изложените по искането за възстановяване на срока становища от членовете на НБПП, отразени в протокол №6/30.09.2024г., се извеждат и мотивите за отказа – твърде дългият срок от установяването на заболяването на бащата на жалбоподател /първата епикриза е от 06.04.2023г./ до подаването на отчетите, в който срок О. С. е имал достатъчно време да окомплектова и подаде отчетите си, каквито и ангажименти да е имал към своя близък.

Във връзка с горното, съдът намира оспореното решение за валидно.

При издаването на акта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Относно съответствието на акта с материално-правните разпоредби на закона - правният спор е относно това дали пропускането на срокът, в който е следвало да отчете предоставената от него правна помощ, се дължи на особени обстоятелства, които не е могъл да предвиди и за чието настъпване не носи отговорност, съответно – представлява ли такова обстоятелство заболяването на неговия баща.

Съгласно чл. 38, ал. 4 от ЗПП адвокатът е длъжен да отчете предоставената от него правна помощ в срок до една година от преустановяване на участието му в производството. В случай че адвокатът е пропуснал срока, той може да поиска неговото възстановяване, ако докаже, че пропускането му се дължи на особени обстоятелства, които не е могъл да предвиди и за чието настъпване не носи отговорност. Искането се разглежда на заседание на НБПП.

Като приема от една страна, че заболяването на неговия баща безспорно ангажиран физически и психически жалбоподателя, от друга - съдът взема предвид и че по делото липсват доказателства това заболяване да е налагало той неотлъчно и единствен да е бил ангажиран като придружител на родителя си и такава постоянна помощ да е била необходима. Още повече, че към м.януари 2024г., видно от представения амбулаторен лист, Г. С. е бил в относително добро здравословно състояние, а срокът за представяне на вторият от отчетите е бил до началото на

април 2024г. Т.е. липсват по делото доказателства в рамките на около четири месеца преди подаването на отчетите на 29.04.2024г., жалбоподателят е бил възпрепятства да стори това, включително от заболяването на баща си.

Оспореният акт е и съответен на целта на закона – правната помощ да бъде заплащана само при спазване на установените в ЗПП изисквания.

По изложените съображения съдът намери отказа да бъде възстановен срока по чл.38, ал.4 ЗПП за законосъобразен административен акт, по отношение на който не е налице някое от основанията за отмяна по чл. 146 АПК, което обуславя неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, жалбоподателят ще следва да бъде осъден да заплати на ответната страна с разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определен на основание чл. 24 НЗПП вр. чл. 37 ЗПП, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Г. С. срещу Решение №252 по Протокол №6/30.09.2024г. на Национално бюро за правна помощ.

ОСЪЖДА О. Г. С., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Националното бюро за правна помощ съдебни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: